

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Liliana CATAN
Ion GUZUN
Ghenadie PLĂMĂDEALĂ

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Caragherghi Mariana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 iunie 2022, în cauza penală privind-l pe

PÎSLARI Andrei XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 25.07.2017 - 21.06.2019;

Instanța de apel: 26.07.2019 – 19.02.2020;
23.04.2021- 08.06.2022;

Instanța de recurs: 19.05.2020– 04.03.2021;
09.09.2022- 23.11.2022.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Cantemir din 21 iunie 2019, Pîslari Andrei a fost achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Pîslari Andrei la data de 17.02.2017, aproximativ ora 17:00, aflându-se în XXXXX, fără permisiune, a pătruns ilegal în domiciliul lui Anghel Ion, situat în XXXXX, iar la cererea stăpânului de a părăsi domiciliul a refuzat.

Astfel, acțiunile lui Pîslari Andrei au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, pătrunderea în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei.

3. *Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pîslari Andrei să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, și potrivit art. 60 Cod penal să fie dispusă încetarea*

procesului penal în privința lui Pîslari Andrei din motiv că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală și a încasa din contul inculpatului în folosul stalului cheltuielile de judecată în sumă de 84 lei.

În motivarea apelului acuzarea a invocat, că prima instanță eronat a apreciat probele administrate de către organul de urmărire penală care, în opinia lui, s-au confirmat în cadrul ședinței de judecată.

Apelantul a menționat că declarațiile martorilor Anghel Marina și XXXXX confirmă cele declarate de către partea vătămată Anghel Ion referitor la modul în care a avut loc conflictul, iar declarațiile martorilor Uzun Dumitru, Ravlo Nicolae XXXXX, Ravlo Nicolai XXXXX, Vitan Nicolae, urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată deoarece acestea nu corespundeau adevărului.

În opinia acuzării, declarațiile martorului Uzun Dumitru nu puteau fi puse la baza sentinței de achitare a inculpatului, întrucât acesta nu cunoaște circumstanțele cazului, or, martorul a declarat că se afla la o distanță de aproximativ 60-70 m de la locul conflictului și nu a văzut-o pe Anghel Marina sau careva copii pe lângă gospodăria lui Anghel Ion, precum și faptul dacă cineva ar fi intrat în gospodăria lui Anghel Ion. Mai mult, declarațiile acestuia erau în contradicție cu declarațiile inculpatului, care a comunicat că la fața locului se aflau doi copii și el le-a scris numele acestora pe o foaie.

De asemenea, a menționat acuzarea despre declarațiile martorului Vitan Nicolae care a comunicat că nu a văzut momentul în care Pîslari Andrei a pătruns în domiciliul lui Anghel Ion, deoarece se afla în magazin, însă când a ieșit afară a văzut cum Anghel Ion îl împingea și îi spunea lui Pîslari Andrei că nu are ce căuta la el în ogradă, fapt ce atesta că totuși Pîslari Andrei a fost în ograda lui Anghel Ion.

Considera apelantul, că martorii Ravlo Nicolai XXXXX și Ravlo Nicolae XXXXX au dat declarații în favoarea lui Pîslari Andrei, deoarece aceștia sunt în relații de prietenie cu inculpatul și astfel că declarațiile acestora sunt părtinitoare.

A conchis acuzarea, că declarațiile inculpatului Pîslari Andrei nu puteau fi apreciate ca fiind veridice, întrucât acestea au scop de apărare. De asemenea, la urmărirea penală inculpatului i-a fost solicitat să susțină testul poligraf, însă acesta a refuzat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 februarie 2020, a fost respins apelul și menținută sentința primei instanțe.

5. În argumentarea soluției, instanța de apel a indicat că la solicitarea procurorului, în ședința instanței de apel au fost audiați din nou partea vătămată Anghel Ion și martorii Anghel Marina, XXXXX, Vitan Nicolae, precum și inculpatul, și totodată, la cererea procurorului au fost citite în ședința instanței de apel, declarațiile părții vătămate Anghel Ion de la faza urmăririi penale, potrivit procesului-verbal de audiere din 15.03.2017 (f.d. 70- 71, vol. I) și declarațiile martorului minor XXXXX de la faza urmăririi penale, potrivit procesului-verbal de audiere a martorului din 16.03.2017 (f.d. 75- 76 vol. I).

De asemenea, instanța de apel a precizat că la solicitarea procurorului, în instanța de apel au fost examinate materialele din dosar, verificate probele administrate în

ședința primei instanțe, precum și declarațiile necontestate ale martorilor Uzun Dumitru, Ravlo Nicolae XXXXX, Ravlo Nicolai XXXXX, care au fost audiați în prima instanță, și probele materiale examinate în cadrul ședinței primei instanțe.

Instanța de apel a precizat, că în cadrul instanței de apel, la solicitarea procurorului a fost administrată o probă nouă, și anume proba cu martorul XXXXX și în temeiul art. 371 Cod de procedura penală, au fost citite declarațiile martorului minor XXXXX de la faza urmăririi penale, potrivit procesului-verbal de audiere din 17.03.2017 (f.d. 77-78, vol. I).

Astfel, analizând și apreciind probele administrate, în coroborare cu argumentele invocate în cererea de apel, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe este una corectă și argumentată, și aceasta just a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept referitor la învinuirea înaintată inculpatului.

Instanța de apel a conchis, că învinuirea înaintată nu s-a confirmat prin probele administrate, din care motiv prima instanță corect a statuat că în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă– pătrunderea în domiciliu fără consimțământul persoanei și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea ei, adoptând o soluție de achitare din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

În acest sens, s-a reținut că între partea vătămată și inculpat persistau de mai mult timp relații ostile, fapt confirmat de ambii, iar referitor la declarațiile părții vătămate Anghel Ion și soției acestuia Anghel Marina, asupra sincerității cărora planau multe dubii, instanța de apel le-a apreciat critic, interpretându-le ca o expunere a unei poziții subiective ce contravine circumstanțelor constatate.

Instanța de apel a acordat credibilitate declarațiilor inculpatului, precizând că acestea sunt coerente pe tot parcursul urmăririi penale și examinării cauzei, fiind în concordanță cu declarațiile martorilor Uzun Dumitru, Ravlo Nicolae XXXXX, Ravlo Nicolae XXXXX și Vitan Nicolae.

Reieșind din declarațiile părții vătămate Anghel Ion, și martorului Anghel Marina, instanța de apel a concluzionat că martorul Anghel Marina nu a văzut presupusul fapt al pătrunderii inculpatului în ogradă, întrucât aceasta se afla la momentul inițierii conflictului în incinta magazinului, unde se auzea doar gălăgia, din care motiv Anghel Marina a fost în imposibilitate ca să-l vadă pe inculpatul Pîslari Andrei în mijlocul ogrăzii, aceasta afirmând totodată că soțul Anghel Ion l-a luat pe Pîslari Andrei de mână și l-a dus la poartă, declarații care contravin celor comunicate de către Anghel Ion și anume că acesta nu s-a apropiat de inculpat în ogradă, nu i-a spus nimic, nu i-a cerut să părăsească ograda și nici nu l-a condus forțat spre ieșire.

De asemenea, sinceritatea declarațiilor părții vătămate Anghel Ion și a martorului Anghel Marina este afectată în contextul în care aceștia, contrar datelor stabilite cu certitudine că Anghel Ion achiziționa de la locuitorii satului metal uzat și-l depozita în curtea casei sale, ambii au negat faptul că Anghel Ion se ocupa cu achiziționarea metalului uzat.

Contrar acestor declarații, martorii Ravlo Nicolae XXXXX, Ravlo Nicolai XXXXX, Uzun Dumitru, Vitan Nicolae și XXXXX au declarat ferm că Pîslari Andrei nu a intrat în ogradă la Anghel Ion, și conflictul a avut loc în drum, lângă poartă, iar pozele au fost făcute peste poartă.

Analizând și declarațiile martorului Vitan Nicolae, instanța de apel a mai precizat că acesta, auzind gălăgie, a ieșit din magazin împreună cu Anghel Marina aproximativ peste 4 minute, ceea ce indica asupra faptului că Anghel Marina nu era prezentă la începutul conflictului, nu putea să-l vadă pe Pîslari Andrei în ogradă, ori ultimul nici nu a intrat în ogradă. Faptul că inculpatul nu a intrat în ogradă la Anghel Ion se mai confirmă și de către martorii Ravlo Nicolae XXXXX și Ravlo Nicolai XXXXX, care erau prezenți la fața locului în momentul inițierii conflictului, și au confirmat că inculpatul nu a intrat în ogradă la Anghel Ion, iar ultimul l-a lovit pe inculpat, spunându-i că nu are dreptul să se uite ce are în ogradă.

Instanța de apel a constatat, că versiunea inculpatului este una veridică, având acoperire probatorie, care s-a confirmat prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauza penală, iar din declarațiile martorilor și imaginile foto se atestă că inculpatul nu avea nevoie și nu a pătruns ilegal în ograda lui Anghel Ion, iar conflictul a avut loc în stradă, lângă domiciliul părții vătămate. Mai mult, fiind stopat de partea vătămată, care i-a blocat accesul în ogradă, inculpatul doar a făcut fotografii peste poartă, și a plecat în mod pașnic, fără a-i forța poarta și fără a intra în ogradă.

Instanța de apel a mai precizat, că partea acuzării, și în special procurorul, a avut posibilitatea de a întreprinde pe parcursul urmăririi penale acțiuni în vederea ridicării telefoanelor mobile de la inculpat și martorul Ravlo Nicolai XXXXX, ca ulterior acestea să fie supuse expertizei pentru a constata dacă toate imaginile au fost efectuate din stradă sau dacă existau imagini pozate din interiorul curții domiciliului lui Anghel Ion, or, această posibilitate de a constata la nivel cert și cu probe incontestabile circumstanțele în care au fost realizate imaginile foto, organul de urmărire penală a omis-o, iar această deficiență de anchetă nu putea fi interpretată decât în favoarea inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic și declarațiile martorului minor XXXXX, întrucât acesta a dat dovadă de o atitudine părtinitoare față de partea vătămată, din motiv că acesta a muncit la Anghel Ion, și anume la pășunatul vitelor, păzirea iazului arendat, fiind plătit pentru munca efectuată, iar uneori î-i aducea și fierul uzat contra plată

În opinia instanței de apel, urmează a fi exclusă proba administrată de către partea acuzării cu declarațiile martorului minor XXXXX de la faza urmăririi penale, indicate în procesul-verbal de audiere din 17.03.2017 (f.d. 77- 78, vol. I), or, în procesul-verbal lipsește numele și prenumele ofițerului de urmărire penală care a întocmit procesul-verbal, locul audierii martorului, la sfârșitul actului procesual lipsește semnătura persoanei care l-a întocmit, fapt ce atestă că consemnarea declarațiilor martorului contravine prevederilor art. 260 Cod de procedură penală, ceea ce implică ca consecință nulitatea probatorie a faptelor fixate în acest proces-verbal.

Așadar, instanța de apel a conchis că partea acuzării nu a prezentat probe suficiente pentru confirmarea învinuirii înaintate inculpatului, or declarațiile martorilor Ravlo Nicolai XXXXX, Ravlo Nicolae XXXXX, Vitan Nicolae, Uzun Dumitru și XXXXX, au probat faptul că inculpatul nu a pătruns în domiciliul părții vătămate (în ogradă), neavând intenția și necesitatea de a intra contrar voinței stăpânului în ogradă, prezentându-se la partea vătămată cu scopul de a vedea fierul uzat adus de minori, o parte din care se afla lângă poartă în sac, și restul în ograda părții vătămate, ce putea fi fotografiat peste poartă, fără a intra în ogradă.

Nu s-a confirmat faptul că a avut loc pătrunderea ilegală în domiciliul părții vătămate, cât și refuzul de a părăsi domiciliul, după cum invoca partea acuzării, astfel instanța de apel menționând, că acțiunile inculpatului nu întruneau elementele laturii obiective a infracțiunii incriminate, iar vinovăția acestuia nu a fost dovedită.

6. Procurorul a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel.

În argumentarea recursului acuzatorul de stat invoca că instanța de apel nu a dat o apreciere corespunzătoare declarațiilor fiecărui martor separat și toate în coroborare, inclusiv cu declarațiile martorilor apărării.

Considera recurentul că declarațiile martorilor Vitan Nicolae și Uzun Dumitru nu puteau fi puse la baza sentinței de achitare a inculpatului întrucât martorii nu cunoșteau circumstanțele cauzei, iar declarațiile acestora contraveneau declarațiilor inculpatului, care a comunicat că la fața locului se aflau doi copii și el le-a scris numele acestora pe o foaie, precum și declarațiilor părții vătămate Anghel Ion și a martorului Anghel Marina.

Cu referire la martorii Ravlo Nicolae XXXXX și Ravlo Nicolai XXXXX, susținea acuzarea că aceștia au depus declarații asemănătoare, însă a precizat referitor la faptul că martorii se aflau în relații de prietenie cu inculpatul. Mai mult, a menționat că aceștia au dat declarații diferite referitor la locul aflării fiecăruia.

Astfel preciza acuzarea că aceste argumente au fost invocate în cererea de apel, în privința cărora instanța de apel nu s-a expus.

În opinia acuzării, a fost neîntemeiată concluzia instanței de apel referitor la excluderea probei cu martorul minor XXXXX, și anume declarațiile acestuia date la faza urmăririi penale, considerând procurorul în acest sens că lipsa datelor din procesul-verbal de audiere a martorului minor XXXXX, care au fost constatate de către instanța de apel, nu atestau faptul că acțiunea de urmărire penală nu a fost efectuată, precum și nu influențau conținutul acestora, întrucât procesul-verbal a fost semnat de martorul XXXXX, care în ședința instanței de apel a confirmat conținutul acestuia, or, aceste erori nu au fost invocate de către nici o parte la proces, din care motiv prevederile art. 251 Cod de procedură penală nu puteau fi aplicate la caz.

De asemenea, invoca acuzarea că concluziile instanței de apel sunt contradictorii, în contextul în care aceasta a stabilit că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, și totodată a reținut că partea acuzării nu a prezentat probe suficiente întru

confirmarea învinuirii înaintate inculpatului, iar declarațiile martorilor Ravlo Nicolai XXXXX, Ravlo Nicolae XXXXX, Vitan Nicolae, Uzun Dumitru, XXXXX, au probat faptul că inculpatul nu a pătruns în domiciliul părții vătămate (în ogradă), și astfel nu s-a confirmat faptul că a avut loc pătrunderea ilegală în domiciliul părții vătămate, cât și refuzul de a părăsi domiciliul, or, potrivit concluziei reținute de către instanța de apel, rezulta că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

7. Prin decizia Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 04 martie 2021, recursul ordinar al procurorului a fost admis, cu casarea totală a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În partea descriptivă a deciziei, Colegiul penal a menționat că, nu s-a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, comițând erori de drept care au afectat hotărârea emisă, astfel stabilindu-se incidența temeiurilor de casare invocate de către partea acuzării.

Analizând argumentele care au format convingerea instanței de apel cu privire la necesitatea menținerii soluției primei instanțe de achitare a lui Pîslari Andrei din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, Colegiul penal a constatat că decizia recurată nu conținea motive legale pe care se întemeiază soluția, iar soluția pronunțată era contrară prevederilor legii procesual penale și practicii judiciare.

Așadar, argumentul de bază susținut de către instanța de apel în motivarea soluției sale se referă la faptul, că „partea acuzării nu a prezentat probe suficiente în confirmarea învinuirii înaintate inculpatului Pîslari Andrei, întrucât declarațiile martorilor Ravlo Nicolai XXXXX, Ravlo Nicolae XXXXX, Vitan Nicolae, Uzun Dumitru, XXXXX, probează faptul că inculpatul nu a pătruns în domiciliul părții vătămate (în ogradă), neavând intenția și necesitatea de a intra contrar voinței stăpânului în ogradă, prezentându-se la partea vătămată cu scopul de a vedea fierul uzat adus de minori, o parte din care se afla lângă poartă în sac, și restul în ograda părții vătămate, ce putea fi fotografiat peste poartă, fără a intra în ogradă. Nu s-a confirmat faptul că a avut loc pătrunderea ilegală în domiciliul părții vătămate, cât și refuzul de a părăsi domiciliul, după cum invocă partea acuzării. Colegiul judiciar menționează că acțiunile inculpatului Pîslari Andrei nu întrunesc elementele laturii obiective a infracțiunii incriminate, iar vinovăția acestuia nu este dovedită”.

Pornind de la prevederile art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, se reține că sentința de achitare se adoptă dacă:

- 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;
- 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat;
- 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;
- 4) fapta nu este prevăzută de legea penală;
- 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În speță, deși instanța de apel a concluzionat că nu au fost prezentate suficiente probe în vederea demonstrării învinuirii înaintate inculpatului și astfel probându-se faptul că inculpatul nu a pătruns în domiciliul părții vătămate Anghel Ion, și nu a avut loc pătrunderea ilegală în domiciliul părții vătămate, precum și refuzul de a părăsi

domiciliul, totuși aceasta a reținut ca temei de achitare în privința inculpatului, motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, Colegiul penal a atestat contradictorialitatea deciziei atacate în ce privește temeiul legal de achitare a inculpatului, or, în contextul în care s-a stabilit că faptele incriminate inculpatului nu au avut loc, rezulta că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Din considerentele expuse, în prezenta speță s-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de către procuror, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

9. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 iunie 2022, apelul procurorului a fost admis, cu casarea totală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Pîslari Andrei a fost achitat de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei interacțiunii.

S-a respins demersul procurorului privind încasarea de la Pîslari Andrei a cheltuielilor de judecată în mărime de 84 (optzeci și patru) lei.

10 . În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a apreciat incorect starea de fapt, astfel prima instanță deși a constatat că, vinovăția lui Pîslari Andrei în aceia că la data de 17.02.2017 ar fi pătruns ilegal în domiciliul lui Anghel Ion nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, eronat a dispus achitarea lui Pîslari Andrei de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(1) Cod penal în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

Instanța de apel, audiind părțile, verificând probele administrate la urmărirea penală, care au fost verificate în instanța de fond, audiind suplimentar părțile, a considerat, că la pronunțarea sentinței, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 101 alin. (1), 384 alin. (3), 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a acordat credibilitate declarațiilor inculpatului, deoarece sunt constante și coerente pe tot parcursul urmăririi penale și examinării cauzei, fiind în concordanță cu declarațiile martorilor Uzun Dumitru, Ravlo Nicolae XXXXX, Ravlo Nicolae XXXXX, date la examinarea cauzei în instanța de fond.

Subsecvent, pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele și ar demonstra vinovăția lui Pîslari Andrei că a comis infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal.

La caz, nu s-a confirmat faptul că, a avut loc pătrunderea ilegală în domiciliul părții vătămate, cât și refuzul de a părăsi domiciliul, după cum invoca partea acuzării. Instanța de apel releva că la baza învinuirii de către acuzare au fost puse declarațiile părții vătămate Anghel Ion care a declarat că, în acel moment era după poartă, a venit Pîslari și l-a împins cu tot cu poartă. Era o portiță mică care nu avea nici cleampă și a intrat 8-9 metri până la ușa casei. A început a fotografia totul, și atunci l-a întrebat dacă are dreptul să intre și să pozeze, dacă are vreo hârtie de la procuratura sau de la instanță. Ravlo filma și dorind să pună mâna, el a spus că l-a lovit, însă la cât este de înalt nici

nu ajungea la urechea lui. În timpul acela feciorul lui Ravlo, a ieșit din mașină și avea un sac, nu a văzut dacă avea ceva în sac. Apoi partea vătămată a intrat în ogradă și le-a zis să iasă și încet încet, până a venit soția ei au plecat. Ulterior, la întrebarea instanței a menționat că, “când a venit soția, (partea vătămată) a intrat în ogradă și i-a spus să iasă din ogradă (inculpatului)”.

Instanța de apel analizând aceste declarații ale părții vătămate și martorului Anghel Marina prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca fiind parțial veridice, însă instanța de apel a enunțat că depozițiile părții vătămate nu combăteau în totalitate declarațiile inculpatului și nu proba că ultimul ar fi comis infracțiunea prevăzută la art. 179 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, a considerat că inculpatul învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal urma a fi achitat, în temeiul art. 390 alin. (1), pct. 1) Cod procedură penală, deoarece nu s-a constatat existența faptului infracțiunii, fiind constatat cu certitudine că, inculpatul nu a pătruns ilegal în domiciliul (ograda) lui Anghel Ion, și nu a refuzat părăsirea acestuia.

În conformitate cu art. 385, 8, 389 Cod de procedură penală, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

Totodată, vis-s-vis de probele acuzării, s-a reținut că conform prevederilor art. 99 alin. (2) Cod de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform dispoziția art. 100 alin. (4) al aceluiași articol, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Prin urmare, Pîslari Andrei urma a fi achitat, or materialele dosarului nu au probat faptul că, fapta incriminată inculpatului a avut loc și că inculpatul ar fi pătruns în domiciliul părții vătămate (în ogradă), respectiv nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, motiv din care apelul urma a fi admis, cu casarea sentinței contestate, or instanța de fond, în prezența circumstanțelor analizate mai sus, nefondat a adoptat sentința de achitare în privința lui Pîslari Andrei pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (1) Cod penal.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *procurorul a atacat-o cu recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală,

solicitând casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei penale de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În motivare recurentul a indicat că:

- vinovăția inculpatului cu încadrarea juridică a acțiunilor lui în baza art. 179 alin. (1) Cod penal se bazează pe cumulul de probe administrate, amplu analizate și just apreciate;

- din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv și fragmente declarațiile părții vătămate Anghel Ion, martorilor Anghel Marina, Uzun Dumitru, Ravlo Nicolae XXXXX, Ravlo Nicolae XXXXX, cât și a inculpatului depuse la urmărirea penală în raport cu cele din sala de ședință, fără a evalua aceste declarații în întregime și fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora;

- instanța de apel la achitarea inculpatului nu a ținut cont de normele legale și practica judiciară la caz, n-a dat apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- deși sunt descrise declarațiile martorilor minori XXXXX și XXXXX, însă nu identifică aprecierea acestor declarații de instanța de apel. Or, instanța de apel nu s-a expus asupra declarațiilor martorilor minori care sunt constante și coerente pe tot parcursul urmăririi penale și examinării cauzei, fiind în concordanță cu declarațiile părții vătămate Anghel Ion și martorului Anghel Marina;

- instanța de apel nu s-a expus asupra declarațiilor martorilor Uzun Dumitru, Ravlo Nicolae XXXXX și Ravlo Nicolai XXXXX.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Colegiul penal reține că recurentul, nefiind de acord cu decizia contestată o critică, ca temei pentru recurs invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Potrivit textului recursului se invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează *că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă verificând actele cauzei, raportate la alegațiile recurentului, instanța de recurs consemnează că cele*

invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, iar soluția adoptată pe marginea acestei cauze de către instanța de apel, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută integral.

Colegiul penal menționează că, recurentul în recursul său indică eroarea prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală, dar de fapt invocă dezacordul său cu aprecierea probelor de către instanța de judecată, probe care în viziunea sa confirmă vinovăția lui Pîslari Andrei.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În speță se reține că, instanța de apel a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, a corectat eroarea comisă de prima instanță, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel iar soluția acesteia se întemeiază pe o bună motivare, corect a casat sentința instanței de fond și a conchis că Pîslari Andrei se achită de comiterea infracțiunii incriminate conform rechizitoriului, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Colegiul susține poziția instanței de apel, precum că nici una dintre probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă vina lui Pîslari Andrei de comiterea infracțiunii incriminate.

Analizând probele acușării precum și materialele cauzei, cercetate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, ulterior expuse în decizia instanței de apel, Colegiul penal constată că instanța de apel corect a casat sentința instanței de fond și a concluzionat că totalitatea acestor probe demonstrează nevinovăția lui Pîslari Andrei în comiterea infracțiunii incriminate.

Referitor la motivele indicate în recurs, recurentul face trimitere la probele cercetate și examinate de instanța de apel ce ar demonstra vinovăția lui Pîslari Andrei, iar simpla indicare că „instanța de apel nu s-a expus” nu aduce credibilitate în acușarea față de ultimul.

În atare circumstanțe, urmează a se consemna că procurorul, în virtutea atribuțiilor sale funcționale stipulate în art. 5-6 al Legii cu privire la Procuratură din 25.02.2016, din care rezultă că dânsul, reprezentând învinuirea în instanța de judecată, are un rol activ de a contribui la aflarea adevărului în cadrul procesului penal, precum și cele expres prevăzute în Codul de procedură penală la art. 53, din care deducem că elementele procesului de tip contradictoriu indică la faptul că procurorul, în calitatea sa de titular al acțiunii penale, trebuie să dovedească dincolo de orice îndoială rezonabilă acușarea, fapta și vinovăția la care face referire prin actul de sesizare, întrucât instanța, la rândul ei, nu are sarcina probei învinuirii, aceasta din urmă revenindu-i procurorului.

În același context, în conformitate cu art. 19 alin. (3) coroborat cu art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, cât și cele care îl dezvinovătesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal prevăzut în art. 24 Cod de procedură penală, (1) *Urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane.* (2) *Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.*

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, *sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.*

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, deoarece funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Deși, procurorul susține că instanțele ierarhic inferioare au ajuns la concluzia achitării lui Pîslari Andrei prin ignorarea mai multor probe administrate (printre care se enumeră declarațiile părții vătămate, martorii Vitan Nicolae, Uzun Dumitru, Ravlo Nicolae XXXXX și Ravlo Nicolai XXXXX) în cursul urmăririi penale și cercetate de instanțele de judecată, totuși se consideră oportun de a consemna că instanța de apel a făcut o analiză minuțioasă a tuturor probelor administrate pe parcursul procesului penal, ajungând la concluzia corectă că acestea nu dovedesc vinovăția lui Pîslari Andrei de cele incriminate.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în prezenta decizie la **pct. 9-10**, iar o altă opinie asupra circumstanțelor cauzei nu poate servi temei pentru examinarea ei, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul

penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursurile înaintate nu și-au găsit confirmare.

13. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Caragherghi Mariana, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe PÎSLARI Andrei XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 ianuarie 2023.

Președinte

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN

Judecător

Ghenadie PLĂMĂDEALĂ